

Rejsen til Ny Hedegård

Til min broder. 5 månefase år 873

Her er nyt fra din broder. Jeg har jo, på trods af dine advarsler, begivet mig ud i et eventyr med ærkemageren Therkild den sorte.

Jeg vil starte med at berette om rejsen hertil. Vi var en noget broget skare der drog fra Felhorst. Jeg kan med stolthed sige, at jeg ikke var blandt dem, der så mest forknytt ud. Der var samlet mange bevæbnede stridsmænd og tunge vogne. Til min store skræk havde ærkemageren fået følgeskab, af 2 store stinkende orker. Men de syntes, at være godt kendt af flere fra vores rejseselskab. Den første tid mødte vi ikke nogen. Men der gik ikke længe før vi mødte flere gruppe af rejsende sortelvere. Disse var på vandring den modsatte vej. Ved et par lejligheder så det ud til, at de havde onde hensigter. Men her syntes navnet Nedala sortelver, at havde en dæmpende virkning. Ja nogle syntes endda, at behandle ærkemageren med venlighed efter at han havde fremsat dette navn. Som vejvisere havde vi en gruppe barbarer. De syntes at være godt kendt med områderne som vi kom igennem. Derfor lykkedes det også ofte helt, at undgå orkere på denne rejse. De havde for resten en drik som de kaldte bat-bat. Må jeg på det kraftigste advare mod denne drik. Den er meget stærk, har jeg erfaret.

På trods af de mange tungt læssede vogne kom man frem til bestemmelses stedet efter 3 ugers rejse. Her kastede ærkemageren os ud i et bygge vanvid uden lige. Alle sled og slæbte dagen lang. Selv den mægtige ærkemager slæbte tømmer. Hvilket han gjorde med en lethed som kom noget bag på de fleste af os. Vi sled så sveden drev af os. Hele tiden drev Ærkemageren os fremad. Denne mager er en gåde for mig. Hans energi er uden grænser. Når han ikke forklarede hvor de forskellige bygninger skulle opføres, var han ofte nede ved ruin byen. Eller studerede dokumenter. Eller hørte sin lærling i underlige besværgelser. Jeg har hørt fra hirdmændene at han ofte er oppe hele natten. Du havde fortalt, at han var en ondskabsfuld herre, som man ikke skulle indlade sig med. Selv om jeg stadig er lidt bange for ham, har han nu behandlet alle godt. Den eneste som blev fritaget for arbejdet, eller man kan sige, at hun aldrig blev sat til det, var lærlingen Aieiya den Røde. Hende skal man ikke komme på tværs af. Ærkemageren behandler hende mere som sin datter, end en lærling som skal sættes i arbejde. Hun behandler ikke altid sine undergivne alt for godt og ærkemageren syntes ikke at bemærke det. Med sig har hun altid sin livvagt. En stor og stærk kriger, som ikke gør det store væsen af sig. Men jeg har set ham løfte tømmer. Ham skal man ikke komme på tværs af. Jeg har aldrig set et menneske med så vældige kræfter.

Vi er dog endelig blevet nogenlunde færdige. Derfor har vi fået lidt mere tid til os selv. Jeg må sige, at jeg kommer forbavsede godt ud af det med de 2 orker. De er som 2 store dumme brødre som er gode at have, hvis man kommer i slagsmål og som er en fornøjelse at drille til hverdag. Men man skal bestemt ikke drive det alt for langt, har jeg erfaret. I den anledning gik jeg dårligt en tid. Derfor har jeg heller ikke fået set mig så meget omkring på egnen. Det glæder jeg mig til.

Håber alt står vel til hos dig og vores forældre, som du endelig må hilse.

Din altid kække broder.

Bekim tømrrerslægt